

faae Statſforſørgelſe end Døttre af vore egne Embedsmænd, men ſom beſkjendt ubeløfter Penſionsloven ganſke Underſtøttelſe til ſaa-danne. Tidligere var Forholdet et andet. Da blev der givet livsvarige Penſioner og Underſtøttelſer ogſaa til ugifte Døttre af Embedsmænd, men det er ganſke ophørt efter den nu beſtaaende Penſionslov. Det forekommer mig altsaa, at man ikke kan gaa til at give Underſtøttelſe i det foreliggende Tilfælde, der gjælder Eſterladte af en Embedsmænd udenfor Danmark, naar man ikke vil følge den ſammene Regel med Henſyn til Døttre af vore egne Embedsmænd, med mindre der i dette Tilfælde kan paavies en ganſke ſærlig Grund. Det er ikke uden Exempel, at man tidligere har givet en ſaadan Underſtøttelſe til Døttre af Embedsmænd, men jeg mindes ikke, at der er givet extraor-dinært, hvor der ikke har kunnet paaberaabes Henſyn til ganſke ſærlige Forhold og navnlig Henſyn til fortrinlig Ejenſtyndelſe fra Fa-derens Side. Om der er flere eller færre trængende Døttre af forhenværende holſtenſke Embedsmænd, ſom kunne ſtilles lige med diſſe, derom veed jeg naturligviſ Intet, men jeg ſkulde mene, at det, man gjør for Døttre af holſtenſke Embedsmænd, vil og maa drage Følger efter ſig for Døttre af danſke Embedsmænd, og af dem er der ſegio, der ere ligesaa trængende ſom diſſe. — Den ærede Ordſfører omtalte dernæſt Andragendet under Nr. 16 om en Underſtøttelſe eller rettere en forøget Underſtøttelſe til en Enke efter en Fuldmægtig paa et Toldkontor her. Der er adminiſtrativt givet den paa-gjældende Enke ſaa ſtor en Underſtøttelſe, ſom det er muligt. Som beſkjendt er Grændſen for, hvad der kan gives af Miniſteriets Underſtøttelſeſkaſte i vedvarende Underſtøttelſer 200 Kr., ud over det maa man ikke give. Det kunde vel være muligt, at der kunde være Anledning til at forhøje denne Grændſe noget, idet den ikke er mere ganſke paſſende, men Grændſen er der, og Bedkommende har ſaaet det Meſte, ſom kan gives adminiſtrativt af Underſtøttelſeſkaſten. Denne Stilling ſom Fuldmægtig paa et Toldkontor er jo i Virkeligheden en privat Stilling. Det er vedkommende Embedsmænd, der ſelv antager diſſe Fuldmægtige, og det er altsaa forſaavidt en Stilling i Vighed med Stillingen ſom Fuldmægtig paa et Amtskontor, en Amtſtue, hos en Herredsfoged osv., men der er ganſke viſt det Særegne ved denne Stilling ſom Fuldmægtig paa et Toldkontor, at den giver Bedkommende i Vighed med andre underordnede Toldfunktionærer Afgang til at kunne rykke ind i et Toldembede. Det er det Særlige,

der er derved, men det er ſelvfølgelig ikke Noget, der taler imod at give en extraordi-nær Underſtøttelſe i dette Tilfælde, ſnarere Noget, der kan tale derfor; i Virkeligheden er Stillingen imidlertid en privat. Jeg vilde nu anſe det for at være heldigere, om man ved at forandre den Begrændſning, der nu er ſat for, hvad der kan gives af Underſtøttelſeſkaſten i livsvarige Underſtøttelſer, idet man forhøiede den ud over de 200 Kr., der nu er Grændſen, ſatte Adminiſtrationen iſtand til i et Tilfælde ſom dette f. Ex. at kunne hde noget mere Tilſtrækkeligt, end om man i de mangfoldige ganſke lignende Tilfælde eller ialtfald i de flere lignende Tilfælde ved ſærlig Bevilling ſkulde give en forøget Underſtøttelſe. Det er en Selvfølge, at diſſe to af mig nu nævnte Andragender ligesaa fuldt ſom de øvrige, ſom blive henviſte til Finantsminiſteren, ville blive undergivne en ny og omhyggelig Underſøgelſe, og at altsaa det, ſom jeg her har udtalt, ikke er nogen endelig Dom fra min Side med Henſyn til diſſe Sager. — Der er endnu et Andragende, ſom den ærede Ordſfører udtalte ſig udførligere og ſærſkilt om, det er Andragendet under Nr. 12. Udvalgets Udtalelſe om dette Andragende er noget anderledes end den ſædvanlige Henviſning til Miniſterens Overveielſe. Udtalelſen gaar jo nemlig ud paa, at Udvalget vilde finde det billigt, om der blev tilſtaaet Krigere, ſom ved deres Deltagelſe i Landets Forſvar maa ſjønnes at have ſaaet deres Helbred mere eller mindre ſvækket, en mindre, aarlig Underſtøttelſe, og man foreslaar forſaavidt Andragendet henviſt til Finantsminiſterens nærmere Overveielſe. Det er jo ganſke klart, at Finantsminiſteren i Henhold til de gjældende Love kan tilſtaa Underſtøttelſe til dem, der anerkjendes ſom Invalider, men for deres Bedkommende kan der jo heller ikke være Tale om at tilſtaa mindre Underſtøttelſer end dem, ſom Loven beſtemmer. Vi have jo ikke nogen Mellemklaſſe mellem anerkjendte Invalider og Ikke-Invalider, ſom vi efter eget Skjøn kunde give en Underſtøttelſe, fordi Bedkommende have været brave Krigere, og fordi der kan være en Mulighed for, at Vir-ningen af deres Deltagelſe i Feltoget i ſærlig Grad kan ſøles af dem. Det have vi ikke, og vil man forſøge paa at bringe en Beſtemmelſe tilveie, ſom kunde give en ſaadan Afgang til at faae en mindre Underſtøttelſe uden at være anerkjendt Invalid, ſaa ſchgter jeg for, at det vil være noget vanſkeligt at faae en ſaadan Beſtemmelſe revideret. Det ærede Medlem fra Thisted (Sagd) antydede, at man kunde gjøre det ved at underſtøtte et privat Selſkab, ſom blandt Andet ogſaa havde